

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділка.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**

Львів, Ринок 15, 8. нап.

Кенте почт. шади 26.728

Адреса тел.: «Діло—Львів».

Число телефонів 261.

Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . 2-60 К.
квартально . . . 10—
піврічно . . . 20—
річно . . . 40—

у Львові (без доставки):

місячно . . . 3— К.
квартально . . . 9—
піврічно . . . 18—
річно . . . 36—

в Німеччині:

місячно . . . 30— М.
квартально . . . 40—

За зміну адреси
платити по 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка п'ятигола, двомама-
ткою № 4, в надписанні № 4, в
обсягах № 6 с, в редакційній
части і К. Повідомлення про
зміну і заручки 150.

Максимум строчка і К.

Огласюванням за окремою
умовою.

Оплата прелітерних листу
у Львові 12 с.

за провінції 14 с.

Видок: **Видавничий Спілка „Діло“.**

Начальний редактор: **Д-р Вацлав Панейко.**

Державна Рада.

Телеграмм к. к. Кореспонденційного Бюро.

Відень, 27. вересня 1917.

Відповіді на інтерпелляції на вчорашній засіданні.

Міністр залізниць в відповіді на інтерпелляцію пп. Вітоса, Яхшича і тов. в справі транспорту жовнірів що ідуть на відпустки сказав, що військовим не заборонено їздити поспішними і особовими поїздами. Щоби одначе не уможливити цивільного руху, постановлено відпустовців збирати в формації і відсидати їх особими поїздами.

Часу подорожі відпустовцям не потручується з відпустки.

В відповіді на інтерпелляцію в справі обидвоях функціонерів і їх народности та змушанням функціонерів в Галичині урядником, приділенням західної дирекції, звзначив міністр залізниць, що робітник Марцінкович спротивився ворушено адюнкта Шіндлера, укриваючись в Тарнові. Шіндлер, що правда намовив його дуже енергічно, але зі звіту дирекції показує ся, що цілком неправдоподібно жоби були ужиті слова маведені в інтерпелляції. Свідки події так мало уміють по німецьки, що слів Шіндлера не могли зрозуміти. Доходження в причини доносени до прокуратурі в Тарнові пенсане. Що до обидвоя і змушання над другим робітником Канюю, то ті твердження не відповідають правді. Міністр додав, що в разі обид польського народу чи якого мевбуд вишого міністерство залізниць не вважало би виступити з цілою строгістю проти винуватців.

П. Гавзер в дальшій розправі в дальшій читанню фінансових проделенєх сказав, що не можна відмовити особі президента міністрів сьмилатій. Він запрошує до праці, але треба заждати на відповідь парламенту. Обговорював справу Буржвала і ствердив, що годі двувати ся що раз меншій сьмилатій прихетелі парламенту. Опісля обговорював харчеві справи.

П. Лянгенган закннув, що занедбано багато річий, які могли би причинити ся до злішєня держави. Правительство годить ся на злішєня в славянській дусі. Годі, щоби спільне правительство перевело свою політику, коли австр. правительство допускає до якої агітації в австрійській пресі за сьравою коаліції а проти всього, що німецьке.

По промові п. Кадлячака, який значає, що Чехи ніколи не будуть мати довіри до такого правительства, яке звертає ся проти чеського народу, п. Вольф заявив, що легководушністю було скидувати парламент, не постаравшись про більшість. Підчас його промови, в якій він звертає ся проти сьмилатій і п. Буржвала, настали несупокої і протести серед чехів.

П. Петрушевич заявив, що Українці мусять поведене супроти правительства зробити залежним від його діл, а ті промовляють проти правительства. Українські послы стоять на становищі, що всі українські області монархії мусять бути адміністровані в одній самостійній адміністраційній тілі. Українці ніколи не увійдуть до одного сьмилатію дому з поляками.

Промовляв відтак п. Фідман, який висказав надію, що остаточно приїде справедливий мир народів, п. Ведра, який виступив за першою існуюван урядників, п. Лагінія, який сказав, що представники південно-славянських країв відячі цісарові і папі за жирові акумуляції. Дивує ся програмі президента міністрів.

По промові пп. Шенфера і Шуберта який полемізував з п. Гавзером, засіданє замкнено.

Львів, 27. вересня 1917.

З усіх сторін нашої країни надходять вісти, що священники москвофіли, які по уальєрню в інтерюванн вертають до своїх душпастирських обовязків, відносять ся ще з більшою ніж перед війною ненавистю до всего українського, проявляючи її не тільки словами, але й ділами (прим. нишеме пам'ятників у мєсть УСС.)

Сьому обявови треба конче зарадити, а покликана до сього духовна власть.

Що часть гр. кат. духовенства, яке виходить з нашого народу і йому служить, має ще москвофільські переконання, на се поки що з ним на завтра годі порадити. Багато-б тільки, щоби духовна власть вихолупала нові покоління священників так, щоби теперішні священники-москвофіли не мали наступників.

Але можна і треба і мусить ся зарадити тому, щоби священники москвофіли не робили з своїх переконань прапора своєї душпастирської і громадської діяльности, не старали ся ширити своїх переконань, не провокували маніфєстованем своєї ненависти до українства своїх народян.

В тій мілі ми не домагаємо ся абсолютного усуванн священників-москвофілів від душпастирських обовязків, пєзбавлюванн їх хліба ані не накликуємо на них сьвітської власти. Психодогічно зрозуміла річ, що вони не можуть так легко переродити ся і навернути ся до народу, з якого вийшли,—хоч годі в Росії повинні гнати, що ще злібші до духового резенту, переконати, що ідеї Бобринських і Дудикевичів, ідея-зрос'ї шєня цілого українського народу погребана разом з царизмом. Та хто з них не може зрозуміти і прийняти нового духа часу, нехай так до живає свого віку. Тим гірше для нього, бо його житє буде жєтєм верця між живими.

Але від усіх без внімку священників москво

філів мусимо виматати одного — того, чєго домагаємо від чужинєських урядників на нашій землі: щоби вони шанували наш нарід. Його мову, його національні почуваннє, шанували, а не ображали і провокували; щоби вони вважали себе слугами нашого народу, поставлєними для сповнянн означєних обовязків, а не вважали нашого народу експлюатаційним тереном для своїх ідей. Як від урядників Польків домагаємо, щоби вони на нашій землі не будували Польщі,—так від священників москвофілів мусимо вимагати, щоби вони шанували національні почуваннє нашого народу і не вважали його матеріалом для будованн «єдиної, неподільної Росії». При тім не треба забувати, що инакші задаті урядника, а инакші змол задаті священника і його становище в громаді. Священник повинен бути одна душа й одне тіло з громадою, і коли ми для священників-москвофілів ставимо вимоги не більші як для урядників Польків, то треба покласти на се як найбільший натиск, що ті вимоги є абсолютну сорєнтіо sine qua non оставанн священника москвофіла на душпастирській становищі.

Поставити до священників-москвофілів такі вимоги і припильнувати, щоби вони сповняли їх, є покликана духовна власть. Духовна власть гр. кат. церкви в нашій країні є своім складом нашою українською властю, до якої чужинєцькі, польські елементи не мають ніякого доступу. Було би дуже сумно, як би ся наша українська власть не була українською також своїм духом і не залобігла тому, щоби відчужені й священники москвофіли не вели між нашим народом своєї — злочинної з нашого національного становища—пропаганди. Вона має до сього не тільки право і змогу, але також обовязок.

Сподіваємо ся, що вона з сього права скористає і свій обовязок сповнить.

Комісарі українських губерній підчиняють ся Укр. Ген. Секретаріатові.

Відень, 25. вересня 1917.

(Ф. К.) „Дєнь“ з дня 24. и. ст. серпня повідомляє:

Конференція губерньських комісарів і представників губерньських виконуючих комітетів України і Бєсарабії прийняла отсю резолюцію в справі взаїмного відношенн між комісарями і краєвим органом на Україні:

У всіх питаннях урвань губерньські комісарі підчиняють ся Генеральному Секретаріатові, який має всю повноту власти на Україні в границях, установаєних Тимчасовим Правительством в порозумінн з Центральною Радою. Одираючи ся на місцеві органи революційної демократії, губерньські комісарі в интересах розширенн здобутків революції мають всю повноту революційної власти в границях губерній. Губерньські комісарі вносять ся тільки з Генеральним Секретаріатом, а повноті — з губерньським комісарем.

Україноць — товаришем міністра просвіти.

„Дєнь“ з дня 1. и. ст. вересня повідомляє: Четвертим товаришем міністра народної просвіти іменовано куратора київського наукового округу М. Василенка.

(М. Василенко — відомий український учений і громадянин. — Ф. К.)

Новий куратор київського наукового округу.

„Дєнь“ з дня 5. и. ст. вересня повідомляє: Куратором київського наукового округу на місце Василенка, якого іменовано товаришем міністра народної просвіти, іменований помічник куратора наукового округу В. Науменко.

(В. Науменко, б. редактор „Кієвской Ста-

ррини“ й „Україна“, в часі заслання проф. М. Грушевського голови Українського Наукового Товариства в Київ, визначений український учений і громадянин. — Ф. К.)

Україньський полк Івана Мазепи.

Як повідомляє „Кієвская Мисль“ з дня 26. и. ст. серпня, в Саратові з'організував ся український полк імені Ів. Мазепи. Командантом полку є кап. Войнаховський. Полк з'організований з новобранців, які в маю прибули до різних військових відділів в Саратові. Полк числить кілька тисяч жовнірів — один тільки відділ машиннових карабінів складаєть ся з 1.300 людей. По з'організуванню вожд керував в Саратові до Ромодан в юлтанській губернії.

За прилучене Катеринославщини до України

„Утро Россіи“ з дня 31. и. ст. серпня в телеграмі з Катеринослава повідомляє:

Губерньський селяньський з'їзд настоєє на прилучене Катеринославської губернії до України. Обговорили инцидент з полком Хмельницького, з'їзд жадає усунєнн команданта військ Київського військового округу Обєрчєва й начальника штабу; владенн з України кирасирів і козаків (донських — Ф. К.)

„Тимчасове Правительство з повним співчутєм відносить ся до широкої автономії України“.

„Дєнь“ з 23. и. ст. серпня подає опис в'їтанн Керєньського на московським залізничним двірц при приїзді на державну конференцію. У в'їтанню взяли участь також місцеві Українці, між ин. депутатія від місцевого українського полку з хлібом і сіллю. Про се читаємо:

Представники українських полків, збитих Керенського, заявили, що українські полки будуть боронити-муть спободу Росії. Керенський, відповідаючи їм, сказав, що тимчасове правління в Україні повинно відносити ся до ширшої автономії України. Гнетови України й інших народів покладає край. Велико-роси й України брати по крові і разом повинні кувати свободу і щастя спільної матері Росії.

ВІДОМАЄ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 27. вересня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В околиці на схід від Радивів виставляють артилерійські гармати й огонь.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

В області групи військ генерала-полковника Боросевича наші летуни свільно з оборонним огнем струтили 3 неприятельські літаки. В області Тонале гірські стежі дійшли за неприятельський фронт і там висадили у воздуху 2 стації динамової залізнички та кілька магазинів, почім вернули з бранцями. Самі не мали втрат.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Не зайшло нічого важного.

Аскіт про відповідь осередних держав на папську ноту.

ЛОНДОН. (Райтер). Під час маніфестації в справі воєнних цілей в Leeds бувший прем'єр Аскіт виступив промовою, в якій сказав: Сі збори є кроком в руху, урядженням в цілі держави відділом усіх партій, щоби поіти в населене тепер на початку четвертого року війни, ясне й цілковите зростання воєнних цілей коаліції. Боремо ся за мир, за мир цілого світа, який стоїть всяких жертв, з винятком жертв того всього, що вартість мирови і забезпечує його трезлість. Такого мира неможливо зайти там, де перед тим так часто шукало ся його, в перші щоденних неприятельських кроків і наступаючих потім переговорів, яких вислід був би злочинний в зв'язі з переговорами, а відтак був залежний від багатьох припадків. Тим менше можемо надіятися на мир можливого до прийняття по трактаті наложеним побідженням побідником. Такі трактати мають в собі завдаток смерті. Маєте панове влучний примір глупоти таких переговорів в трактаті з року 1871 р., в якому побіда Німеччина обставала при присвоєнні собі обох провінцій Ельзас і Лютарингії наперекір волі їх мешканців. Добре буде пригадати собі сьогодні, що два найбільші мужі Німеччини, Бісмарк і Мольтке, предвиджували наслідки того, кождий зі свого окремого становища. Бісмарк був схильний оставити Франції місто Мец і сказав тоді Бушону, що не бажає собі вати в своїм домі та багато Французів. А Мольтке сказав в меїлних чотирьох роках по закінченню мира в німецькій парламенті, що Німці мусять через 30 літ бути сильною зброєю, щоби оборонити дві провінції, які здобули заледви протягом 6

місяців. Чи коли небуде яка ворожба була ліпше потверджена в дальшій бігу випадків?

Ми читали в останніх днях відповіді німецького державного канцлера на ноту папи. В ній кишить від неясних загальників. Німецьке правління каже, що в особливому симпатію внітає думку папи та заявляє, що тішає ся заступленем війни мировими судами і хоче поперти всяку пропозицію в тім напрямі, відгук з життєвими інтересами німецької держави й німецького народу (чи панове звернули увагу на те знаменне застережене?)

Але питаю, чи в телеграмі канцлера або в якій небуде вишій р'шуючій заяві німецького правління містять ся вказівки про його готовість не тільки не повторювати алочину з 1871 р., але також поробити в практиці кроки, які однієї також утворити дорогу до трібалоного мира; чи Німеччина є готова віддати те, що тоді забрала Франції, чи готіві вернути Бельгії повну незалежність без усливій, а з мілковитим відшкодуванем? Остаточна відповідь, яку можна би дати рядом відповідей на таке питане, яке наведено, переважала би шлу сторону пустих банальностей.

Предметом нашої боротьби був пруський милітаризм і остав ся ним, а для німецької демократії не маємо иншого бажаня, як те, щоби відогнав того злого духа. Цілюю нашого мира не є привертене згасну, ані також т. зв. рівновати держав, але заступлене обох тих річий міжнародною системою, в якій знайшли би місце держави великі і малі і були забезпечені в рівній мірі безпека і незалежність обох тих груп.

Як річ, що розумієть ся сама собою, уважаю опороженне обсядених областей Франції і Бельгії неприятелем. Я вже вказав на Ельзас, Лютарингю і Бельгію, але денебудь звернемо очі в середній і східній Європі, всюди бачимо області переділені границями, які вже в своїх початках були штучними творами, що нарушують бажане і інтереси безпосередно дітненого населеня і були огнищами замшань і небезпек війни та доти остайуть такими огнищами, поки будуть дальше існувати. Належать ту справе дивити а давно вже платити претенсії Італії і Румунії, дальше геройська Сербія, а надто належить ту Польща, на річ якої підписуємо всі шляхотні слова Вільсона. Не вільно забувати про справу грецьку і південно славянську. Цілковиті і по можности трезале вирішане тих небезпечних рахунків є конечно. Не може пошити ся на дальше цілю те, з чого виходить віденський конгрес а потім т. зв. с'яті союз. Провідною засадою є, що треба руководити ся спрідним рас, історичною традицією а передовсім дійним бажаням і стремлінням мешканців.

Відтак перейшов Аскіт до обговореня провідних цілей трезалого мира, мира, який би унеможливив віджити закатуреного воєнного стану. Раз на все треба вигубити блуд з наших засад, що бажачуть мира, треба пригетовлювати війну. Будучи покоління може доживуть золотого віку, бою ся одначе, що ми, а навіть наймолодші вносеред нас здалека будуть оглядати те щасте. Кажу, що не ведемо війни тільки для мира, але також війну проти війни як такої. Перший раз в історії світа можемо здійснити ідеал, представляючий політику не тільки європейську, але обнимачою цілий світ, получене

народів в союз, якого відставою була би сарваведляність, а угодиною каменем свобода. Ограничимо зоруженя, правду мирових судів, як природної розвахи міжнародних спорів, значене агресивних воєн і воєн з амбіції до глупот давно пережитих, отсе мнелі стовпи на тіх дорогах. З початку може і через довгий час годі буде виречи ся військового або господарського примусу проти нечесних або ставляючих опір, але можемо мавіти ся, що дійсний закон враз з примусом поступенне віде на хальший плян, а признає буде зверність смерта на здоровім розсудку людськості. Зміна не доконаєть ся в одніи дні, але враз з нею настає глибоке переображене не тільки заграничних відносин держав, але і внутрішньої будови с'яті і діяльності суспільностей.

Годі правпустити, що такий загальний переворот не полишить слідів в промисловій і господарській області, бо ся війна — о скільки роходить ся о нас і наших союзників — ріжнить ся від інших світових воєн. Не є то династична війна, ані війна капіталістична, є то війна, в якій народи світа дали своє перепет, віддаючи жите своє власне і своїх дітків. Коли буря мине, а небо знов випогодить ся, чи не будемо приневолені розглядати справу в новім правдивім світлі? Тимчасом мусимо держати перох в поготівлю.

Папа предложить перемир'я?

Можливість мирових переговорів.

Львів, 27. вересня 1917.

Берлінська „Tägliche Rundschau“ доносить з дипломатичних кругів в Гаазі: З ріжних познук можна заключати, що після одержаня цоти осередних держав папа поробить дипломатичні заходи на єспанським і голландським дворі задля піддержаня діяльності папи в справі мира.

Таким чином мали би бути спонукані держави коаліції до поставленя умов, під якими вони згодились би заключити перемир'я та розпочати мирові переговори.

„Русская Воля“ доносить з Лондону, що в тамошних політичних кругах уважують німецьку заяву про віддане Бельгії важним кроком на дорозі до мира. Здаєть ся, що тепер дійсно настала можливість мирових переговорів.

Еспанія не підпірає мирових заходів папи.

„Oest. Mzzig.“ доносить з Гаази:

Єспанський посол в Лондоні заявив, що несправді є, немов би Еспанія підпірала мирові діяльність папи Еспанія признає благородні мотиви та вона не є в можности оцінити, о скільки воєною держава уважують папські предложеня достаточною основою для мирових переговорів. З тих причин не може Еспанія діяльно пособляти папським заходам.

З Калуша до Чернівців.

Під час російської окупації і відверту в липни 1917.

1.

Д. 13. липня утік я разом з родиною, перебивши пекло, в своїй хаті на вікарію коло нової церкви в Калуші. Тут за керуванням стельного на квартирі капітана запанского чеченського полка (Турка, застителя д'єр на Крим) пішов я й жінка з вок. о. сов. Велод. Петрушевичем, з рим. кат. парохом о. Шелігевичем і кількома інтелігентами до дивізіонера генерала Черемісова з жалобою на рабунки, відпала і морди російського салдатства, докомунвані на безборонних мешканцях міста Калуша. Генерал Черемісов принів нас в товаристві команданта міста Калуша полковника, губернського комісара і інших високих російських офіцерів. Вислухавши наші жалоби, висказав нам сейчас на вступі до кори, що ми самі тому винні, бо як цивільні особи брали участь в боях воюючих сторін, кидали ручні гранати і стріляли в машинювих кри-св до російського війська. На се він має докази і з той причини за дозволом головного команданта козаків і салдатів мали довіль покарати і усмирити цивільних горожан. Коли ми вже присмиріли, сказав розвідати розміри рабунків, підпалів, мордів і вразить, щоби на будуче був порядок. В тій цілі впрошив обох парохів, щоби вони пішли разом з командантом міста і губернським комісарем по місті, показали деми саалені і вробовані, як також ті доми, які ще не є знищені, а є конечні для публичного жит-

ку, — щоби там уставити військової патрулі. Запевнив нас генерал, що можемо спокійно відіти домі і безпечно спати, що більше рабунків не буде.

Комісія обійшла місто, зарядила патрулі в ціліх місті а передовсім коло „Сокола“ і „На реднього Дому“, магістрату, аптеки і т. д. Ми спокійно положили ся спати. По півночі збудили мене крики і зойки, що долітали з міста, а через кілька побачив я море вогонів в ріжних сторах міста. Серед ночі вилетів я через го роди водянати ся, що дієть ся у місті, і ось побачив я, що серед диких сміхів і криків салдатство пахило димом, де стояли патрулі, до горючих домі кидали салдати гранати і ріжні експлодууючі матері. По садах від деревами котунали перелікані мешканці, а любачивши мене, оповідали страшні річі про насильствіє сеї ночі жінок, мордоване, і встерігали мене, щоби я сховав ся в жіночю у безпечне місце, бо цілу ніч салдати і козакі не усіх доміх перешукували „на дром Куріадем і його жіночю, катрі кудсь утікли“.

Другої днини на дальших рабунках келе 11 години вночі закликав через свого дешика мене і вок. о. сов. Петрушевича на свою квартиру виче згаданій капітан і перевертєг, щоби ми поховали ся у безпечне місце, бо за нами салдатство усюду шукає і що нам, а передовсім мені і мойй жінці на відстаї злібних доносів „гровити небезпечне життя. Слдууючі дні ми вівав він мене знов, щоби ми зараз утікали, бо салдати вже переїздили ся про місце нашого побуту. При помочи двох запанских офіцерів Українців дістали ми підводу і так під війско-

вим конвою разом з иншими родинами вилеземо нас через Підмихайле колами та лісами до Станиславова.

Так у неділю 15. липня від вечер везли нас як злочинців в Калушу, а відтамаче, віділи ми, як догорів „Народний Дім“, окружений кордонем салдатів, щоби хтось не приближив ся ратувати. Бачили ми скілені доми мирного населеня, а за те стояли цілі всі державні будинки, військової бараки, магазини і гаптары.

Переїзджачучи через Підмихайле, бачили ми знакомі нам лиця мешкоєфільських прорубків в Підмихайлі, Тужидова й інших сіл, котрі в 1915 році утікли з російським війском, а тепер, перебрані в мундурі російських салдатів а червоными перепасками на римени, похазували салдатам наляжачи нас в усміхом на лиці, що ось ведуть нас тепер як злочинців в заслужене місце. Тих перебраних салдатів було около 40, найбільше в Підмихайлі і Тужидові, а деякі ще з кількох сіл. Переїзжавши Підмихайле, каже до нас візник салдат, чи ми розповізнами молодих салдатів а червоными перепасками на римени в Підмихайлю, бо се тутешні люди, після його власного висказу, москвофільні селяни. На наш запит, звідки він те знає, відповів, що він від весни мешкає з своїми товаришами, російськими фершванами, і з тими селянами в одній кісарні при оуд. Липовій в Станиславові, що вони були всі цілий час в російській службі, але не ішли до бою, тільки як воєнна міліція мали за обовязок по селах російському війску доносити про місцеве населене, його політичні настрої і показувати пере-

Уживайте „Данія“ до крохмаленя біля!

„ДАНІЯ“ найлучший виріб, який заступає КРОХМАЛЬ

ДАНІЯ

Назвище і марка охоронено законом

Не нищить біля!
Незрівнянний в ужитті!
Розпукає ся в воді, не лишає осадку!
Зовсім не шкодить білію!

Конечний в кождім господарстві, в шпиталях, монастирах, військових закладах і т. п.

НАБУВАТИ: в пачках оригінальних з описом легкого способу ужиття у всіх містечках Галичини, Буковини і Польщі в відпо-відних складах і складах парфумерії і т. п. **по 80 с. і К 1-50**

Щоби охоронити наш артикул перед покутною продажею, відступаємо Ного поважнішим купцям у всіх місцевостях Галичини, Буковини і Польщі з відпо-відним работом і рекламою. Відповідні запити належить адресувати до:

„ДАНІЯ“ Централя для Галичини, Буковини і Польщі
Краків, Фльоріанська 28, I. пов.
Ч. телефону 1416. 224-3-3

мою моральні рани. На жаль, наш поклик остав ся без успіху. А тимчасом нарід допрошуєть ся ісподи і жадає духовного кривлячого корму! Тому звертаємо ся ще раз до Всечесних Отців і до світських Письменників та кросим, щоби звонили ваяти ся до таких браць і нам їх пере-слати. Річи можуть бути оригінальні або пере-клади чи й перерібки,—розумієть ся, з приміне-нем до життя народа. За приняті браць криваєм видіх відповідні ремуерації. Надіємо ся, що на ва кросьба не остає без успіху. У нас же між Духовними і Світськими тільки світских мужів і знавців народа, що змогли би дати гарні річи, страшний час завад народодови тяжкі рани, ко-трі потребуєть скорого госня. Тож слішть Бра-тя і поміжіть нам до сповнення нашої задачі.— У Львові дня 27. вересня 1917.— За виділ То-вариства св. Ав. Павла: о. Александер Стефа-нович, о. Ваген Моншібонч.

До „Січій“ і „Севала“ в крав. Руханково-стрільське Товариство „Сокол-Батько“ ливає ав. Товариства, щоби списали шкоди, які по-терпіли в наслідок війни, дали потвердити ви-каз шкід місцевому громадському Урядові і на основі сего являють прошеня до п. к. Наміс-ництва як Краєвий Централі для господарської відбудови Галичини до Секції I. о підмогу на віднову Товариства. Підписує голова і писар або хтось з чле.ів чи членів, коли тамті два неприсутні. Поданя є вільні від стемаля. Для скоршого полагаєня належить безпосередно звертати ся до Експозитур Краєвої Централі в данія округі. Коли Експозитур є недалеко віддалені, найдогідніше було би зі списом шкід, потвердженням Урядом громадським, устно передавати ті прошеня. Письмо треба на почті коручати. — Управа „Сокола-Батька“, Львів вул. Руська 20. 266 1-5

Отрим подість ся до відома всім інтересованим, що від 1 жовтня с. р. планити буде товариство кредиторів „Надія“ в Кричичі від всіх вкладок щадничих 4%. Податок рентовий оплачує товариство в адських фондів. — Дирекція. 257 3-3

Друга українська народна школа в Перемишлі буде отворена 2 жовтня на Засаню при уд. св. Івана 42, в домі Братства св. Николая; удержувати її буде Кружок Укр. Педагогічного Товариства. Ставшина звинає українське насе-ленє Засаня і поблизьких передмість, щоби ви-слало громадно свої діти до сеї рідної школи. Отвараємо на разі першу і другу класу. Вписи відбудуть ся в понеділок 1 жовтня від год. 8—12 і 3—6 Наука зачинаєть ся 2 жовтня о 8 год. рано. Дозвіл шкільних властей забезпечений. 3 3

Отворене ніночної учительської семінарії з українською викладовою мовою в Перемишлі (зглядю поки що семінарійного курсу) відбудеть ся в понеділок 1 жовтня. Старшина Кружка Українського Педагогічного Товариства, у зглядянючи загальне бажанє, отвирєє поки що семінарійний курс в обсягом наукового мате-ріалу і року. Дозвіл міністерства на основанє семінарії прийде ще протягом осени. Курс буде вести п. Олена Бережницька, учителька ту-тешного Ліцея, в льокалі Ліцея (Татарська 4) в ранних і пополудневих годинах при помоці учителів і учительок ліцея, гімназії і державної семінарії. Оплату за науку означити ся півнійше (відповідно до числа кандидаток). Для за-місцевих поручаєть ся уміщенє в Дівочім Інсти-туті, Інтернаті СС. Васильянок; евентуально можна буде для більшого числа кандидаток за-снувату власну бурсу. Вписи будуть відбувати ся 29 і 30. вересня і 1 жовтня рано, а вступ-ний іспит відбудеть ся в понед. 1 жовтня по полудни від год. 3—6 в льокалі ліцея. Канди-датки мусять мати укінчений 15 рік життя і що найменше укінчену III класу виділової школи. Предложити треба при вписі: метрику, свідоц-тво за здоровя себто свідоцтво фізичного уздібне-ня, виставленє урядовим лікарєм, і послідні шкільні свідоцтва. 3-3

Управа ц. к. гімназії в Вишніці повідо-мляє, що заходи коло реактивованя сеї гімна-зії вже роблять ся. Тимчасом 10. вересня поча-ли ся у Вишніці гімназійні курси. Задля недо-стачі достаточного числа учительських сил в місці, відбуваєть ся щоденна наука поки що лише в шістьох класах. Зголошувати ся на курси можна ще до кінця вересня с. р. 2-3

Оголошення

Інструктора до ученика в I класі на цілий рік пошукує сейчас начальний стаці в Яремчі (п. в місці) І. Кабаровський. — Зголошеня у судьяні ластовні. 64 2 3

Підписуйте уділи

одинокого українського кооперативного союзу для рілничої торгівлі і промислу, який є

Краєвий Союз господ-торговельних Спілок

заразом торговельний синдикат

Т-ва „Сільський Господар“

у Львові, Зіморонича 20.

Удїли від К. 50 в гоуу — Преспенти на жаданє даром. VI 3-20

Повідомляє, що заасотриє свій магазин в готові футра мужьські, зеркі ще в перед війни, підбилий камура-ли, шопали, селсичяни, пржежани, бобрани, нутрилки і т. п., як також жіночі футра в найновішим фасоні з хрмських лапок, астрахань, дошайб, хрмських бар-мів, футра подорожні, закованські куртки і кошуки в ру-адамі, а також гарнітури футурні продаю по пр-ступних цінах.
Кужує кошєкі футра і негарбовані лиса, тхорі і тушкя.
А. Кнопо, Львів, Кілтисьного I.
(коло Банку „Уніон“). 247 5-5

КАПЕЛЮХИ до перероблюваня

приймає салон мод
М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
А. лів, вул. Коперника ч. 1.
(над в'язкою Миколаша). 6-18

ПОРТРЕТИ МИТРОПОЛИТА АНДРІЯ ГРАФА ШЕПТИЦЬКОГО

в гарних рамаках зі шклом по К 8 або К 14 — висмає:
ІВАН ПАВЛИК, Львів, Ринок 10. (Просвіта).
На омакованє і порто долучити К 2 50; замона-вєчі 10 шук на раз не млатєть омакованя і порто. По-тій самій ціні в портрети: Шевченка, Франка, Хмель-ницького і ш. За вісаявзатою не висилєть ся. 151 10-10

Свлясьня Бурса в Станіславві буде отворена для бідних ученик в початок жовтня 1917/18. Ученик, я-ко хочуть бути приєдні до бурси, мають аголошувати си до Голови Товариства о. Др. Фіона, вул. Голуховського ч. 5. Місячна олдата замєсита ме 88 мор. а чого по-дєвкки доковче треба омаковувати в натураліях. В огляду на се, що дотеперішній будівля як і єго інвен-тар євнєчили до тла верожі війска, мусьть кождий уче-ник привєсти з собою: ліжко, сїяки, дожку, валик, кім і горнятко як молоко. На письменку відповідь належить залучити корєси, картку. — о Др. І Фіонь, голова бурси. 252 5-5

Отсма подає ся до відома всім П. Т. чле-нів Тов. Господарської Спілки для збугу худо-би в Судовій Вишні що:

III Звичайні Загальні Збори

тогож Товариства відбудуть ся дня 7 жовтня 1917 р. о год. 3. пополудни, в льокалі „На-родного Дому“ в СУДОВІЙ ВИШНІ в таким порядком денним:

1. Відчитанє протоколу з поперед. Заг. Зборів.
2. Заг. Дирекції з діяльності Тов. з р. 1914/15.
3. Звіт Комісії контрольної.
4. Замкненє рахунків за 1914/16 р.
5. Вибір Ради Надзираючої. 261 3-3
6. Вибір Дирекції.
7. Виєсенє членів. Раді Надзираючої.

СІЛЬ ДО ІДИ

німецьку, сніжнобілу, дуже мідку, доставляємо в міру за ісу лозом вагонами від 100 до 200 метр. сотнавіа, залежно від воємности вагона. Ціна околє 32 с. за 1 кг. на німецькій границі.
Враз зі збірним замовленєм одної або кіль-кот громад разом, належить надсилати задаток К 5000 (пять тисяч корон) на вагон 15 000 кг., за надвижку більших вагонів побараємо послі-плату пои висилці менших вагонів звертаємо надплачені гроші. VI 7-8

КРАЄВИЙ СОЮЗ
Господарсько-Торговельних Спілок
Львів, вул. Зіморонича ч. 20.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Спільні госп-кредитової, Праці“ в Урмани

відбудуть ся на приходстві в Урмани дня 21 жовтня 1917 о год. 4. по пол., а на случай бра-ку відповідного числа членів о год. 5. по пол. без огляду на число присутних членів, зі сліду-ючим дивєсним порядком:

1. Відчитанє протоколу з послідних заг. зборів.
2. Затвердженє рахунків і білянсів за рік 1914, 1915, 1916 і уділенє абсолюторії.
3. Розділ акцій за рік 1914, 1915, 1916.
4. Вибір цілої надзірної Ради.
5. Затвердженє трьох членів Дирекції.
6. Виєсенє членів.

Рахунки і білянси є виложені в льокалі стоварашєня до перегляду членів.

М. Підлужний — Теодозій Бертник
член. голова надзірної Ради. 255 1-1

Найкрасші оповіданя, сміховинки та співомовки.

Деопть книжочок за кор. 4-16.

	ціна
1) Оповіданя і сміховинки Олексі Сторожєнка	44 с.
2) Нові часи, опов. О. Маковєя	44 .
3) Кармєлюк, оповід. М. Вовчка	44 .
4) Оповіданя Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Одрішок	44 .
5) Приказки і байки Ст. Руданського	44 .
6) Співомовки	44 .
7) Оповіданя М. Вовчка 1) Ко-зачка 2) Чумак 3) Свєкруха	44 .
8) Оповіданя М. Вовчка 1) Се-сгра 2) Сон	44 .
9) Перекопиноле — оповіданє Квітєл-Основненчєна	44 .
10) П. Куліш: Орися, Давнє горе Степова могила	20 .

Замовленя і рієночасно гроші висилати до

Канцєларії Товариства „ПРОСВІТА“ у Львові, Ринок ч. 10.

На порто звичайне треба додати при замовленю всіх книжочок 30 сот., а на по-рученє 65 сот. V с 5-7